

Загалом же при підготовці сучасного менеджера варто пам'ятати, що стати повноцінною соціальною державою, як це зазначено в Конституції, Україна зможе лише тоді, коли інтереси практично кожного підприємства та їхнє відображення в менеджменті матимуть чіткі гуманістичні орієнтири, тобто не будуть суперечити ідеї цінності окремо взятої людини, її самоактуалізації, особистісного розвитку в сприятливому для цього середовищі.

Список використаних джерел:

1. Димченко Н.С. *Модель сучасного менеджера-професіонала*. [Ел. ресурс]. Режим доступу до дж.: http://visnyk.snau.edu.ua/sample/files/snau_2013_12_58_ekonom/JRN/3.pdf
2. Сазонова Т.О., Назорна Ж.В., В'юницький Д.І. *Організація праці менеджера в контексті управління поведінкою персоналу підприємства*. [Ел. ресурс]. Режим доступу до дж.: http://dSPACE.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/123456789/156/1/%D0%A1%D0%B0%D0%B7%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%9D%D0%B0%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%B0_%D0%92%27%D1%8E%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%A1%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%8F.pdf

МЕНЕДЖМЕНТ В ОРГАНІЗАЦІЯХ: НЕОБХІДНІСТЬ УПРАВЛІННЯ

Бабенко І. В.
Полтава, Україна

Управлінська діяльність є одним з найважливіших факторів функціонування й розвитку підприємства в умовах ринкової економіки. Ця діяльність постійно удосконалюється у відповідності до об'єктивних вимог.

Менеджмент як особливий вид управлінської діяльності, слід розглядати з розкриття його природи управління. Природу управління неможливо зрозуміти без розгляду сфери його здійснення. Розрізняють три типи процесів управління: управління в технічних системах (предметом вивчення є технічні науки), управління в біологічних системах (предметом вивчення є природничі науки), управління в соціальних системах (предметом вивчення є соціальні (громадські) науки).

Поняття «Організація», як і поняття «Менеджмент» є складним і багатогранним. Класичне найбільш розповсюджене визначення цього терміну, викладене авторами популярного американського підручника «Основи менеджменту» М. Месконом, М. Альбертом, Ф. Хедоурі: «Організація – це група людей, діяльність яких свідомо координується

для досягнення загальної мети або цілей» [1]. Однією з ознак організації вони називають наявність принаймні двох осіб, які об'єднані загальною метою, і вважають себе частиною однієї групи. Таким чином, організація пов'язана з групою осіб, діяльність яких свідомо координується для досягнення загальної мети.

Всі організації мають загальні для них характеристики.

1) всі організації використовують чотири основних види ресурсів: людські ресурси; фінансові ресурси; фізичні ресурси (сировина, устаткування тощо); інформаційні ресурси.

2) будь-яка організація є відкритою системою. Ресурси, які організація використовує для виробництва продукції (надання послуг) вона забирає із зовнішнього середовища. В свою чергу продукція, що виробляється організацією також реалізується у зовнішньому середовищі. Отже організація може існувати лише у взаємодії з оточуючим середовищем. Це означає, що будь-яка реально існуюча організація є відкритою системою.

3) розподіл праці в організації. Якщо навіть дві людини працюють спільно для досягнення єдиної мети, вони повинні розподілити роботу поміж собою. Розподіл загальної роботи в організації на її складові частини називається **горизонтальним розподіленням праці**. Результатом горизонтального розподілення праці є формування окремих підрозділів організації (відділів, цехів, виробництв, ділянок тощо) [2].

Управління в соціальних системах охоплює вплив на діяльність людей, об'єднаних у групи, колективи з їх різними інтересами. У процесі виробництва, розподілу і споживання матеріальних благ і послуг люди об'єднуються в різні організаційні форми, тобто соціально-економічні системи. Управління в таких системах забезпечує їх упорядкованість, збереження якісної специфіки, вдосконалення і розвиток. Воно обумовлене суспільним характером праці, а також необхідністю спілкування людей в процесі праці та життя.

Управління являє собою специфічний вид трудової діяльності. Воно виділилося в особливий різновид праці разом з кооперацією і поділом праці. В умовах кооперації кожен виробник виконує лише частину загальної роботи, тому для досягнення загального результату потрібні зусилля по з'єднанню, узгодженню діяльності всіх учасників спільного трудового процесу. Управління встановлює узгодженість між індивідуальними роботами і виконує загальні функції організації в цілому. У цій якості управління встановлює загальний зв'язок і єдність дій всіх учасників спільного процесу виробництва для досягнення загальних цілей організації.

Необхідність управління виникає там, де є спільна праця у формі виробничої кооперації і загальна мета. Воно відокремлюється тоді, коли

кооперація досягає величини, при якій суміщення управлінської і виробничої праці вже не виправдовується економічно.

Оскільки робота в організації розподіляється між окремими підрозділами та виконавцями, хтось має координувати їх діяльність. Внаслідок цього об'єктивно виникає необхідність у так званому **вертикальному розподілі праці**, тобто в діяльності з координації роботи підрозділів та окремих виконавців у середині підрозділів.

Діяльність з координації роботи інших людей в широкому розумінні і становить сутність управління організацією. Отже, необхідність управління об'єктивно виникає внаслідок горизонтального та вертикального розподілу праці в організації. Оскільки розподілення праці є загальною характеристикою діяльності будь-якої організації, то всі організації потребують управління.

Список використаних джерел:

1. Мескон М., Альберт М., Хедоури Ф. *Основы менеджмента (Management):* Издательство «Дело», 1997. – 704 с.
2. *Необхідність управління в діяльності людини. Поняття і визначення менеджменту [Електронний ресурс].* – Режим доступу: <http://rua.pp.ua/osnovnyie-voprosyi-22655.html>
3. *Поняття та сутність менеджменту [Електронний ресурс].* – Режим доступу: <https://lektsii.org/13-55913.html>

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УЧНІВ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ ІЗ ЗЕРНОВИМИ КУЛЬТУРАМИ НА УРОКАХ ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ ТА ПОЗАУРОЧНИЙ ЧАС

*Баранник Н. В., Дяченко-Богун М. М.
Полтава, Україна*

Розвиток українського суспільства не стоїть на місці, тому виникає необхідність у підготовці компетентних фахівців, що володіють елементами наукової діяльності та творчого пошуку. Це породжує необхідність навчання підрастаючого покоління основам науково-дослідницької діяльності, які сприяють формуванню та розвитку власних здібностей учнів до навчальної діяльності. У нових умовах для ефективної роботи недостатньо вміти відтворювати отримані знання, – потрібно вміти творчо їх застосовувати в практичних цілях, працювати з різномірною інформацією. Тому одним із пріоритетних напрямків роботи педагогічних колективів закладів позашкільної освіти разом з закладами загальної середньої освіти, професійної та вищої освіти є створення умов